

טמון באש

א. מקורות יסוד

1. מקורות תנאיים:
 - (א) משנה ב"ק פ"ו מ"ד, "השולח את הבערה ואכלה עצים... את הבערה" (ס=); משנה ה' (סא=).
 - (ב) תוספתא ב"ק פ"ו הכ"ד.
 - (ג) מכילתא דר"י, "ונאכל גדיש... בגלוי" (סופח לדף מספר 32).
 - (ד) מכילתא דרשב"י, "יכול עד שיהא מכבש לפנייה... מכניס הכל לתוכה" (מהדורת אליאס עמ' 347, סופחה לדף מספר 32).
2. בבלי:
 - (א) ס. המשנה ובגמרא שעליה עד "מידי אחרינא לא קמ"ל".
 - (ב) סא: המשנה השניה, ובגמרא שעליה לפחות עד "נטירותא דדהבא לא קבילה עלי" (עדיף להמשיך עד "לאו כל כמיניה").
 - (ג) כג. "אמר רבא קשיא ליה לאביי... בארבעה דברים", ובתד"ה טמון באש, ובהגהת הגר"א.
 - (ד) נו. "אמר מר הכופף... טמון באש".
3. ירושלמי:
 - (א) ב"ק פ"ו ה"ד, עמ' 1203 שו' 37-28.
 - (ב) ב"ק פ"ו ה"ה, עמ' 1203 שו' 50- עמ' 1204 שו' 9 (עדיף עד סוף ההלכה).
 - (ג) פאה פ"ו ה"י, עמ' 104 שו' 38-28.

ב. שאלות לעיון

1. מהי ההמשגה של המקורות השונים לתיאורי הנאכלים ע"י האש בתורה? מדוע יש צורך לכתוב את כולם?
2. טמון – עמדו על פרטי מחלוקת רבי יהודה וחכמים במקורות התנאים – במה נחלקו, באיזה מקרה כל אחד מהם מודה לשני ומה ניתן ללמוד מזה באשר ליסוד דין טמון.
3. מהו יסוד החילוק בסוגיית הבבלי בין מדליק בתוך שלו ובין מדליק בתוך של חבירו? מהי שיטת רבא? מומלץ לעיין בראשונים הבאים:
 - (א) תוספות סא: (להרחבה – תוס' רבנו פרץ), סב. תד"ה מי.
 - (ב) חידושי הראב"ד ד"ה אבל מדליק וד"ה אלא אמר רבא (מהדורת אטלס עמ' קנה-קנד).
 - (ג) רז"ה ורמב"ן, כו. ברב אלפס.
4. רמב"ם הלכות נזקי ממון פי"ד הל' ח-יד.
5. להרחבה:
 - (א) כב: תד"ה והיה גדי כפות, ובספר הישר חלק החידושים סימן תקלח.
 - (ב) ביאור הגר"א לחו"מ סימן תיח ס"ק לג.

סדר השיעורים:

יום שני	12:00	"חבורה" בהלכות מגילה פ"א הל' ג – קריאת המגילה בלילה וביום וברכות הקריאה
	12:15	שיעור על המשגה למונחים וטמון במקורות התנאים
	13:40	מפגש לשיעור ה' עם פרופ' ישראל שטראוס – פסיכיאטר בכיר, ניתן גם לפגשו לשיחה אישית לאחר המפגש השיעורי
יום שלישי	12:00	חבורה" בהלכות מגילה פ"א הל' ד-ה – הסבר שני ימי פורים
	12:15	שיעור על טמון – עיון בדיון הבבלי והראשונים על ההבחנה בין מדליק בתוך שלו ובין מדליק בתוך של חבירו

אני מאחל לכולנו שבוע של שמחה בעבודת ד', של "הדור קבלוה", של הגברת אהבה ואחווה,

מאיר